

millioner flygtninge lagde på Indien. Flygtningestrømmen fortsatte, og før Pakistan ophørte med sin voldelige fremfærd i Østpakistan, der indebar folkedrab og akcepterede en politisk løsning i overensstemmelse med den østpakistanske befolknings egne ønsker, var det ikke muligt for flygtningene at vende tilbage. Han henviste i denne forbindelse til den danske udenrigsministers indlæg i 1. udvalg, hvori han erindrede om generalsekretærens udtalelse i introduktionen til årsberetningen, hvorefter det grundlæggende problem kun kunne overvindes gennem en politisk løsning baseret på en udsoning og en respekt for humanitære principper.

Kina, der for første gang viste sig i 3. udvalg, fremhævede med et kort skarpt indlæg, at situationen i Østpakistan var et internt anliggende, der udelukkende vedkom den pakistanske regering. Den såkaldte flygtningesituation var opstået gennem indblanding fra et andet lands side i Pakistans indre forhold, og denne indblanding burde stoppes. Kina havde haft tilsvarende erfaringer med det såkaldte tibetanske flygtningeproblem, der ligeledes var en følge af et andet lands indblanding i Kinas indre forhold.

Hovedparten af de øvrige indlæg koncentreredes om de humanitære aspekter af konflikten.

Holland introducerede herefter sammen med New Zealand et resolutionsforslag, der både inddrog de humanitære og politiske elementer i konflikten.

Dette forslag, der iøvrigt senere fik Sverige som medforslagsstiller, blev mødt med skarp kritik blandt andet af Nigeria og var hverken akseptabelt for Indien eller Pakistan.

Tunesien fremsatte derefter et forslag, der opfordrede generalforsamlingens præsident til at fremkomme med en udtalelse, der udtrykker det internationale samfunds bekymring over for flygtningeproblemet enorme proportioner samt opfordrer regeringer og organisationer til at fortsætte med at bistå generalsekretæren og flygtningehøjkommissæren i deres bestræbelser på at lindre den østpakistanske befolknings og flygtningenes nød. Endelig fastslås det, at den eneste løsning på flygtningeproblemet er flygtningenes tilbagevenden til deres hjem, hvilket forudsætter et gunstigt klima, som

alle personer af god vilje skulle arbejde for i en atmosfære af respekt for FN-pagtens bestemmelser.

I den fortsatte debat gik Holland, New Zealand og Sverige tilsidst ind på at foretage så store modifikationer i deres forslag, at det politiske element i realiteten helt udgik, således at de to resolutionsforslag, hvad indholdet angik, ikke adskilte sig væsentligt fra hinanden, og den 22. november 1971 blev begge forslag vedtaget enstemmigt og samtidigt.

I plenarforsamlingen den 6. december 1971 blev resolutionsforslaget om flygtningehøjkommissærens ordinære beretning (Res. 2789 (XXVI)), det hollandsk-new zealandsk-svenske forslag og det tunesiske forslag (Res. 2790 A og B (XXVI)) enstemmigt vedtaget.

Bistand i tilfælde af naturkatastrofer.

(Dagsordenens punkt 59).

3. udvalg besluttede den 29. september 1971 som hastesag under ovennævnte dagsordenpunkt at behandle den alvorlige situation, der var opstået i Afghanistan som følge af to års tørke.

På udvalgets møde den 5. oktober 1971 introducerede Jugoslavien et resolutionsforslag, hvori generalforsamlingen udtrykker sin sympati med Afghanistan i forbindelse med tørkekatastrofen. Endvidere opfordres FN's medlemslande og medlemmerne af særorganisationerne samt guvernementale og ikke-guvernmentale organisationer til at undersøge alle muligheder for at yde hjælp til Afghanistan og give bidrag til at lindre nøden i katastrofeområderne. Endelig anmodes FN's generalsekretær om at undersøge muligheden for at yde yderligere hjælp til Afghanistan så snart som muligt, og slutelig opfordres generalsekretæren samt administratoren af FN's udviklingsprogram, særorganisationernes, Verdensfødevareprogrammets og UNICEF's ledere til at tage situationen i Afghanistan i betragtning ved fordelingen af deres hjælpeydelse.

Efter introduktionen af resolutionsforslaget, hvor i alt 37 medlemslande (herunder Danmark) var medforslagsstillere, redegjorde Afghanistans repræsentant for den alvorlige situation i landet, hvor de to års tørke havde bevirket, at landbefolkningen var